

Abstrakt

Tato práce se zabývá německou zahraniční kulturní politikou vůči ČR po roce 1989 na příkladu podpory německého jazyka. V práci je popsán jak celkový koncepční vývoj německé zahraniční kulturní politiky, tak podpora němčiny v ČR od roku 1989 do roku 2014 na základě činnosti tří německých institucí: Centrály pro zahraniční školství (ZfA), Goethe-Institutu a Německé akademické výměnné služby (DAAD). Zkoumané období je rozděleno na dvě části – do roku 1999 a od roku 2000, protože práce vychází z předpokladu, že přibližně od roku 2000 dochází v německé politice podpory jazyka ke kvalitativním a kvantitativním proměnám. Vedle toho hledá práce dopady proměn koncepcí německé politiky na reálná opatření v ČR. Po 90. letech, kdy byla němčina v ČR a celé střední a východní Evropě masivně podporována, dochází od roku 2000 spíše k útlumu. Dáno je to klesajícím zájmem o tento region i poklesem významu, který byl podpoře němčiny přičítán. Zároveň ovšem dochází i k rapidnímu poklesu lidí, kteří se v ČR učí německy. V posledních letech se tak němečtí aktéři snaží proti tomuto trendu působit a znovu více podporovat a především propagovat německý jazyk. V závěru se práce pokusí interpretovat jednotlivá období a některá opatření na podporu němčiny pomocí teoretického konceptu *soft power* nebo konceptu *transakcionismu*.